

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/945/2015
Identifikačné číslo spisu:	6613210790
Dátum vydania rozhodnutia:	13.12.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6613210790.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Lawyer Partners a. s., so sídlom v Bratislave, Prievozská 37, proti žalovanému X. S., bývajúcemu v E., o zaplatenie 1,33 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 6Ro/414/2013, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. augusta 2014 sp. zn. 2Co/242/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) označeným uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Lučenec (ďalej len „súd prvej inštancie“ a spolu s odvolacím súdom tiež „nižšie súdy“) zo 14. novembra 2013 č. k. 6Ro/414/2013-7, ktorým súd prvej inštancie zastavil konanie z dôvodu, že žalobkyňa na výzvu súdu nezaplatila súdny poplatok za žalobu (§ 10 ods. 1 zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších zmien a doplnení). Dospel k záveru, že žaloby podané elektronickými prostriedkami (na externom hard disku) nemožno stotožniť so žalobami pôvodne doručenými v júli 2006, urobenými elektronickou formou so zaručeným elektronickým podpisom, ktoré súd prvej inštancie odmietol nezákonným spôsobom prijať. Správnym bolo preto vyzvanie žalobkyne na zaplatenie súdneho poplatku i zastavenie konania z dôvodu, že žalobkyňa v súdom určenej lehote súdny poplatok nezaplatila.

2. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie namietajúc, že nižšie súdy jej svojím postupom odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „O. s. p.“). Pripomenula názor Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“), podľa ktorého za daného skutkového a právneho stavu treba pristupovať k jej žalobe s účinkami jej podania ešte v roku 2006. V roku 2013 teda nešlo o podanie novej žaloby, ale len o doručenie v inej forme vyhotoveného, avšak inak úplne identického podania. Postup nižších súdov, ktoré žalobe nepriznali účinky jej podania v roku 2006 a prehliadli, že súdny poplatok už v súčasnosti nemožno vyrubiť, je vecne nesprávny. Žaloba podaná v

roku 2006 bola riadne podpísaná a spĺňala všetky náležitosti (vrátane časovej pečiatky a zaručeného elektronického podpisu). Žalobkyňa preto navrhla napádané uznesenie odvolacieho súdu spolu s ním potvrdeným uznesením zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len „C. s. p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 1. júli 2016, postupoval na základe úpravy z prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však dovolanie tu bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase jeho podania, teda podľa príslušných ustanovení O. s. p. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C. s. p. o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a 2 C. s. p.), ako aj ďalšieho základného princípu o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

4. Najvyšší súd po zistení, že dovolanie podala strana v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie žalobkyňa nasmerovala proti rozhodnutiu, proti ktorému ho rozhodné právo (§§ 237 a 239 O. s. p.) nepripúšťalo a preto ho odmietol (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

5. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie svojho rozhodnutia (§ 451 ods. 3 veta prvá C. s. p.) uvádza, že v danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolaťelom - por. napr. konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 1 Cdo 294/2013, 3 Cdo 355/2013, 4 Cdo 79/2014, 5 Cdo 416/2013, 6 Cdo 38/2014, 7 Cdo 60/2014 a 8 Cdo 98/2014. S odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, sa najvyšší súd aj v tejto veci v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne; ďalšie dôvody preto už neuvádza (§ 452 ods. 1 C. s. p.). Len na doplnenie poznamenáva, že závery z odôvodnení vyššie spomenutých rozhodnutí platia aj v prípade, ak odvolací súd založil nepreukázanie totožnosti podania (žaloby) urobeného elektronickými prostriedkami v roku 2013 s podaním (žalobou) urobeným elektronickými prostriedkami v roku 2006 na skutkovom zistení (ktorého správnosť dovolací súd nemohol do 30. júna 2016 vrátane podľa § 243a ods. 2 vety druhej O. s. p. a od 1. júla 2016 podľa § 442 C. s. p. naďalej nemôže preskúmať), že elektronické podania z roku 2006 neboli podpísané zaručeným elektronickým podpisom z dôvodu neplatnej časovej pečiatky, a teda, že nešlo o podania, o ktorých by bol Okresný súd Lučenec povinný konať s účinkami začatia konania v júli 2006 (v zmysle rozhodnutia ústavného súdu z jeho veci sp. zn. II. ÚS 145/2008).

6. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

7. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0, v časti trov konania pomerom 2 : 1.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.